

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 30.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 23. Juli 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil“
tegnes paa nærmeste Posthus.

Fru Amalie Høgsbro.

Skønt Fru Høgsbro ikke som Fru Gladstone har rejst som Taler ved sin Mands Vælgermøder, saa har hun sikkert ikke været mindre interesseret i sin Mands politiske Virksomhed som hins. Det kender den store Skare af Venner og politiske Meningsfæller, der stadigt har besøgt det Høgsbro-ske Hus. Som den betydelige Politiker og som Folketingets Formand er det naturligt, at mange Rigsdagsmænd og fremragende Politikere ogsaa udenfor Møderne i Rigsdagen søger Hr. Høgsbro, og det har været Fru Høgsbros største Glæde, saa længe hendes Helbred tillod det, at holde aabent Hus for sin Mands politiske Venner. Men det var ikke sjældent, at disse Aftener, som begyndte med forretningsmæssig Politik eller med skarpe Meningsudvekslinger af de forskellige Politikere, opløstes i Drøftelse af Digterværker eller sociale Problemer. Husets Frue havde paa sin ægte kvindelige Maade uformærket ført dem fra Politiken ind i Poesiens Verden, bevidst eller ubevidst følede, at selv i Politiken maa Sandheden og Kærligheden være den bærende Kraft.

Politiken er kun til for Livets Skyld. Formerne maa passe. Er Familielivet og Samfundslivet goldt og øde, saa hjælper det ikke, om der skaffes Folket de mest udmærkede Lærere. Derfor førte Fruen de politiske Gæster ind i Samtale om Børneopdragelse, Fællesskabsfølelse og kirkelige Spørgsmaal, saa naar Gæsterne forlod det

Fru Amalie Høgsbro.

Høgsbroske Hus, følte de, at hvor „Kvinden var Livet i Huset“, der var det værd at drøfte sociale Spørgsmaal. De havde set Politiken i en ny Belysning, den kvindelige Hjertelighed gav deres politiske Arbejde højere Værdi, de blev ved Fru Høgsbros dybtfølede Interesse styrket til fornyet Arbejde.

Ingen har som ung Hustru kunnet følge sin Mand ind i hans Kald og Virksomhed saa tillidsfuldt og trofast. Da Hr. Høgsbro som Forstander ved Rødding Højskole sad i en stor Gerning, men følte sig uimodstaaelig drevet til at vie sit Liv til Politiken, da blev hans Hustru ham ingen Hindring, skønt hun elskede Skolegerningen, men hun lagde trøstigt sin Haand i hans og drog bort fra en yndig landlig Bolig til trykkede økonomiske Kaar i Hovedstaden med en allerede den Gang talrig Børneflokk.

Efter hendes Mening maatte en Hustru, om hun skulde være sin Mand den rette „Medhjælp“, kun styrke ham i hans Kald.

Med en uhyre Selvfornægtelse og med en Husmoders alleryderste Anstrengelse forstod hun at indrette en tarvelig Husholdning, thi Børneantallet steg næsten hvert Aar, og alt som Børnene voksede til, lærte hun dem at forstaa, at igennem Arbejde og Selvfornægtelse maatte ogsaa de vinde frem til at blive nyttige Samfundsborgere.

Igennem Moderen lærte de allerede som ganske smaa at forstaa, at intet Offer var for stort for Hjemmet, naar den Sag, Frihed og Fremskridt, som Faderen arbejdede for, blot kunde lykkes.

Da Hr. Høgsbro blev Statsrevisor, blev de økonomiske Kaar bedre, men den næsten spartanske Levemaade blev ikke forandret, thi Hjemmet saa en hærdet Ungdom som en Betingelse for en arbejdsom Slægt, og Høgsbros har haft og har Glæde af deres Børn; af de femten Børn lever de tolv og indtager saa godt som alle selvstændige og samfundsnyttige Stillinger. Lige fra Højesteretssagfører Svend Høgsbro og til den yngste Datter, der vil tage Studentereksamen.

Børnenes Opdragelse har væsenligst ligget i Fru Høgsbros Hænder, da Hr. Høgsbros Arbejde jo saa godt som hele Dagen, ja ofte ud paa Natten, var i Rigsdagen. Til hende gik Børnene tidligt og silde med deres smaa Glæder og Sorger, og hun bevarede sine Sønners Fortrolighed, til deres egne Hustruer indtog hendes Plads. Børnene blev væsenligt underviste i Hjemmet, hvori Fru Høgsbro tog aktiv Del. Og man forstaa, at hun kunde bevare Børnenes Tillid, naar man blot en Gang hørte hendes Samtaler med dem. Man ser ofte Mødre jage Børnene til Side, naar de taler med Fremmede, og Børnene kommer løbende med deres